

Pláně s trávou zelenou

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Jen my dva, nikdo víc,
jako rub jen, nebo líc,
jen jeden z nás má ruku krví zbrocenou.
Jeden z nás a někdo třetí ztěží,
dodnes vidím jí, jak leží
skrytá tam jen trávou zelenou.
Tobě jiný holky cesty zkříží,

já však sním za pevnou mříží
o širých pláních s trávou zelenou.

Jeden z nás a jeden nůž
rozlil v prsou temnou růž,
v těch prsou dívčích, krytých bílou halenou.
Jeden z nás a dlouhá léta běží,
dodnes vidím jí jak leží,
skrytá tam jen trávou zelenou.
I když dávno vím, kdo je tím vinný,
hledím přes dvůr plný špíny
domů k pláním s trávou zelenou.

recit.: - Když jsi tenkrát v soudní síni vstal a ukázal na mě prstem,
všichni ti museli vidět na očích, že jsi to ty, kdo zabil, ale...

voc.: - ty jsi předák, já jen honák býků,
tak řek soud, že já vzal dýku
a skropil krví trávu zelenou.
Proto sám teď ve svý cele malý
tisknu mříž a hledím v dáli,
domů k pláním s trávou zelenou.